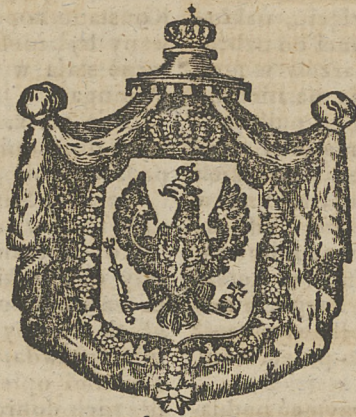

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

P O Z N A Ń S K I E G O .

Nakładem Drukarni Nadwornéj W. Dekera i spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

№ 83. — W Sobotę dnia 15. Października 1825.

Wiadomości zagraniczne.

A n g l i a .

Z Londynu dnia 4. Października.

Gazeta dworska dzisiejsza zawiera następującą odezwę z dnia 30. z. m.:

„Jerzy Król. Gdy N. Król żyjąc w pokoju ze wszystkiemi mocarstwami i państwami Europejskiemi, powtórnie oświadczył swe Król. postanowienie zachowywania ścisłej i bezstronnéj neutralności w rozmaitych sporach, któremi pewne z tych mocarstw i państw są zajęte; gdy dopuszczanie się czynów nieprzyjacielskich przez pojedynczych poddanych N. Pana przeciw któremukolwiek mocarstwu lub państwu, lub przeciw osobom i własności poddanych mocarstwa i państwa, które, żyjąc z Królem Jmcią w pokoju, uwikłane są oraz w walkę, we względzie której Król

Jmć postanowił zachować neutralność, — zdolném jest, poddać wątpliwości rzetelność oświadczeń J. K. Mci; gdy niemniéj, skoro by poddani Króla Jmci nie mogli być skutecznie wstrzymani od takich nieprawnych kroków nieprzyjacielskich, słusznie obawiać się należy, iżby dotknięte tą przykrością rządu mogły z swéj strony nie być w stanie powściągnięcia swoich poddanych od popełniania gwałtownych czynów na osobach i własności nieobrażających poddanych N. Króla; gdy Porta Ottomańska, mocarstwo z Królem Jmcią w pokoju żyjące, jest i była od lat kilku wplątana w wojnę z Grekami, w której N. Król ścisłą i bezstronną przestrzegał neutralność; gdy znaczna liczba wiernych poddanych Jego Król. Mci przebywa w krajach Porty Ottomańskiéj, prowadzi korzystny handel, dzierży posiadłości i używa prerogatyw, bronią wiernością sojuszków między N. Królem a pomienioném mocarstwem; gdy N

Król świeże i niewątpliwe odebrał doniesienia, iż właśnie mają w przedsięwzięciu, nakłonić pewnych poddanych Króla Jmci do uzbrojenia okrętów wojennych i korsarzów w portach królestwa Jego i wyruszenia na nich na morze, w celu nieprzyjacielskiego pod banderą grecką działania przeciw rządowi otomańskiemu, zabierania i niszczenia tureckich okrętów i własności, i popełniania rabunków na pobrzeżach państwa tureckiego; i gdy takowe czyny nieprzyjacielskie wprostby się przeciwżyły postanowieniom aktu, w 59tym roku panowania ś. p. Króla przyjętego, a mającego tytuł: (tu następuje całkowita treść wiadomego aktu parlamentowego przeciw słuźbie w obcém woysku).“

„Przeto N. Pan, pragnąc utrzymać poddanym Swoim błogosławieństwa pokoju, których teraz mają szczęście używać, i w chęci pozostania przy systemacie neutralności, którego trzymać się Król Jmć nanowo swe postanowienie objawił; — ażeby żaden Jego poddany nie zawinił, bez napomnienia, kar powyższą uchwałą przepisanych, — uznał za rzecz dobrą, wydać z doradzenia Swéy Taynéy Rady, tę Królewską odezwę, i rozkazuje ninieyszém usilnie, ażeby nikt nieważył się, należeć do rzeczonych sporów, lub popełnić czyn lub cóżkolwiek sprzeciwiającego się przepisom owéy uchwały, pod popadnięciem w ustanowione nią kary i w Jego niełasce, i rozkazuje ninieyszém wszystkim Swoim poddanym, ażeby tak względem Porty Otomańskiej i Greków, iako też względem wszystkich innych wojujących stron, z któremi Król Jmć żyje w pokoju, ściśle obowiązków neutralności przestrzegali i względem wszystkich i każdego w szczególności szanowali wykonywanie owych praw mocarstw wojujących, których wykonywania Król Jmć zawsze wymagał, gdy nieszczęśliwym wypadkiem sam w woynę był uwikłany.“

Pod tąż datą wyszedł rozkaz Rady, zakazujący na 6 miesięcy wszelkiego wywozu dział i amunicji bez wyraźnego zezwolenia.

W sobotę miał czynności Poseł Rossyjski a wczoray Poseł Niderlandzki, w urzędzie spraw zagranicznych. — W niedzielę odebrano depesze z Paryża.

Jutro wyeżdża Pan Stratford Canning do Konstantynopola. — Lord Cochrane oczekiwany był niebawnie w Portsmouth, gdzie jeszcze stała w pogotowiu do żeglugi fregata Peranga.

Dnia 30. z. m. uchwalono w Windsor dalsze odroczenie Parlamentu od dnia 1. Listopada do dnia 5. Stycznia.

Generał Mina puścił się z familią swą w podróż rozrywkową do Jersey.

Konsul Stanów Ziedn. pisze z Tanger: „Pisały dzienniki Europejskie i Amerykańskie, iż wziąłem pod moją obronę niektórych zbiegłych z swéy oyczyny Hiszpanów. Lecz to nieprawda, gdyż bandera murzynów ciągle się nimi opiekowała. Basza tutejszy tak się dla nich dobroczynnym okazał, że m go sobie za to bardzo polubił. On natomiast stał się moim przyjacielem, tak iż moje życie, moją wolność, słowem wszystko, co posiadam, powierzyłbym jego mocy.“

W skutku nadzwyczajnych upałów tego lata pokazują się w niektórych dzielnicach Londynu, a mianowicie w Falmouth choroba *cholera morbus*. Było nią dotkniętych wiele osób, lecz szczęściem mało kto umarł. Panowała tu jeszcze wciąż ospa równie iak i w Paryżu. W Lipcu umarło na nią 115 osób, nierachuiąc tych, co po szpitalach skutkiem téy choroby pomarli.

Gazeta Liwerpoolska donosi, iż Boliwar wybiera się do Anglii dla poratowania zdrowia swego.

Xiążę Fryderyk Hessen, Generał-Porucznik w woysku Hiszpańskiem, nieprzyjął ofiarowanego mu dowództwa legionu cudzoziemskiego i opuści Hiszpanię.

Przywieziono tu z Karoliny rzadkiego zwierza, złapanego w puszczech Gwinei. Ma ciało w kształcie kobiety, wyjąwszy głowę, która jest podobna do głowy koziéy, lecz ma potężne rogi. Skóra biała i delikatna; siada często na zadnich nogach, i w téy postawie zakrywa nieśmiało piersi przedniemi nogami. Spekulant kupił tego zwierza za 500 gwinei w celu pokazywania go publicznie.

Serwis stołowy, zamówiony tu przez Baszę Egipskiego, wystawiony będzie publicznie w przyszłym tygodniu; kosztuje 1375. F. Szerl.

Gazeta *Morning-Chronicle* powiada: „Rzecz dosyć pewna, iż są w robocie ważne układy między urzędem spraw zagranicznych a tułtejszymi greckimi Deputowanymi, i także Konsul Rossyjski Pan Dubatszewski, był od niedawnego czasu kilka razy w odwiedziny u pomienionych Deputowanych. Dalej wiemy z dobrego źródła, iż o interessach greckich była także mowa na obu ostatnich zebraniach gabinetowych, i że głosy na tychże pomysłyne były dla Grecyi.“

Przysłani tu greccy Deputowani są: Pan Iricupis, mąż zaszczycający się przyjaźnią Lorda Guilford i wielce poważany od swoich ziomek, tudzież dwaj synowie Konduriottego i Miaulisa.

Jak tylko gruchnęła w Barcelonie wieść, iż Mina i Arguelles wyładowali na wybrzeżu Katalonii, tak zaraz wtrącono do więzienia kilku ich przyjaciół; los, którego nawet gołtini Don Torres de Gama nieuszedł.

Niekiś Pan Humphreys w Santa Maura, przyjaciel Lorda Byrona, posiadać ma zupełny odpis spalonych pamiętników tego wielkiego Poety, które zamysła wydać na widok publiczny.

Dnia 30. z. m. starszy gminny Venables, należący do gieldy handlarzy papieru, obrany został Lordem Majorem Londyńskim na rok następujący.

Z powodu wieści, iakoby Dywan niezmiernie był rozgniewany o pomoc, którą Anglia wyświadcza Grekom, i Pan Turner z wysokiego tonu na to odpowiedział, oświadcza *Goniec*: „Anglia nie używała nigdy w Turcyi innego tonu iak tylko ton pojednawcy; za czyny, których się prywatne osoby dopuszczają, Ministerium nie może odpowiadać, a W. Brytania zawsze miała przyczynę chęłpić się z punktualności, z iaką Turcy istniejących traktatów dopełniali.“

H i s z p a n i a.

Z Madrytu dnia 23. Września.

Dwór wyjechał dnia 22. z St. Ildefonso do Prado, z przyczyny nastąłéy nagle zimnéy pory.

Władze w Granadzie starały się powtórnie, ukoić gniew Pana Calomarde, od którego wy-

szedł rozkaz względem spełnienia wyroku przeciw wolnym mularzom; lecz odebrały nanowo obostrzony rozkaz, ażeby temu zadosyć uczyniły. I tak z ośmiu aresztowanych wolnych mularzy powieszono siedmiu dnia 9. m. b., a 3my posłany na 10 lat na galery. W czasie operacyi szubienicznej zakrzyknął iakiś celnik: „Niech żyje Król absolutny! Niech żyje Inkwizycya! Śmierć wolnym mularzom!“ — Żołnierz ieden, należący do oddziału przytomnego egzekucyi, tak się tém oburzył, iż celnikowi kapelus z głowę przeciął. Z tego powstało takie zamieszanie, iż osada musiała dnia 9. i 10. stać pod bronią.

Pan Calomarde wniósł do Rady Kastylijskiéy o przywiedzenie do skutku w całém królestwie wyroku królewskiego względem tajnych towarzystw; Rada zgodziła się na to, i ponowiła rozkaz, podług którego każdy, co należał, lub ieszcze należy do tajnego towarzystwa, oskarżyć się sam powinien do pewnego czasu. *Konstytucyonista* udziela w zór sposobu myślenia Rady Kastylijskiéy odpowiedź, którą dać miała Ministrom na zapytanie: iak sobie należy postąpić z Oficerami na połowicznym żołdzie. „Zdanie nasze, wyrażono w téy odpowiedzi, względem losu Oficerów, którzy Króla swego zdradzili, iest dotąd to samo. Gdy Król opuścił Kadyx, zdobył znowu cały naród, a skutkiem prawa zdobycia wolno mu było rozrządzić życiem i majątkami wszystkich swoich poddanych; i niepytając się żadnego prawa, stanowią o losie Oficerów wojska konstytucyinego.“

W Roa, gdzie Generał Empecinado został powieszony, wydarzył się bardzo niebezpieczny przypadek. Publiczny woźny obwołał przy odgłosie trąb na wszystkich rogach stracenie Bessiera, i powiedział przytém, iż Bessieres iest świętym męczennikiem i najlepszym Króla obrońcą, którego śmierć pomszczoną być powinna. Jednem słowem liczba stromników Bessiera iest ieszcze bardzo wielka, i apostołscy na głos powtarzają, iż z popiołów Bessiera powstanie ieszcze wielu Bessierów, którzy bronić będą sprawy, do której bronienia on był przeznaczony. — Wszędzie — mówi *Dziennik Rozpraw* — burzą się umysły; Intendent policyi w Walencyi zdał

bardzo wątpliwy raport względem sposobu myślenia tamecznego ludu. Równie zatrważającami są doniesienia z wyższej i niższej Aragonii i z Katalonii.

Naszey Juncie doradzczey nielepszy rokuia los, iak Juncie publicznego bezpieczeństwa; nim się zebrała, iuż kilku członków podało o dymissya.

Hrabia d'España od powrotu swiego nieustannie iest przy Królu, którego zupełne dzierzy zaufanie.

Wczoray mnich jeden prawil kapitułę pewnemu młodzikowi, który na publiczney przechadzce prowadząc pod rękę damulkę, wynurzał iey swe pieśzcoty. Nie zważał na to zrazu młodzik, lecz gdy oyciec pobożny coraz głośniey się odzywał, zniecierpliwiony, porwawszy go za kaptur tak niemiłosiernie powalił na ziemię, iż nieborak musiał być do klasztoru zaniesionym.

Mówią znowu, iż rząd zwołał stany prowincyalne. Absolutyści mniemaią, iż Hiszpania otrzyma nareszcie i Kartę francuską.

Brygadyer Hrabia Torre Alta wygnany iest do Algesiras; iest on jednym z Oficerow gwardyi, którzy zostali po dniu 7. Lipca areztowani.

Francya.

Z Paryża dnia 4. Października.

Król i Delfin polowali dnia 1. m. b. w lesie Meudon, w towarzystwie Xiążęcia Cumberland i innych obecnych tu Xiążąt. Dnia 1. Król i Delfin przybrani byli podczas obiadu w Pruskie ordery.

Onegday wieczor była uczta u Króla. Przy królewskim stole siedziało 14, przy drugim stole 70 osób. Po stole było widowisko.

Wczoray wywieziono ztąd posąg Ludwika XIV do Lugdunu.

Listy z Haity, dochodzące do dnia 20. Sierpnia, zapewniaiā, iż na wszystkich punktach spokojność znowu przywrócona.

Minister wojny powrócił do Paryża.

Eskadra pod rozkazami Kontr - Admirala Jurien zawinęła do Brest dnia 29. z. m.

Process przeciw Karbonaryuszom prowincyi Ravenna iest ukończony, a akta zostały wydrukowane w ogromnym tomie in folio.

Badano 400 osób, z których wielu zostało osądzonych na śmierć, inne na galery, a największa część na karę więzienia.

Nie wolno teraz u nas rodzicom powierzać swych dzieci nauczycielom własnego wyboru, ieżeli nieposiadaia upoważnienia W. Mistrza uniwersytetu; wyszedł nawet rozkaz Ministra spraw duchownych, który z mocą wstecz dzialającą kasuuie wszystkich przełożonych instytutow wychowania i pensyi, którzy nie będą do dnia 1. Października w podobne upoważnienia zaopatzeni. Urządzenie to bardzo obchodzi wszystkich liberalnie myślących, a nade wszystko rodziców niekatolikow; dla tego też wielu posęła teraz swych synow na nauki do Gettyngi, Tübingi, Hofwyl i t. d., szczególniejszą zaś znajdzie może wziętość wezwanie Gońca Francuskiego, aby zakładać w Niderlandach dla dzieci francuskich instytuta naukowe, któreby po większey części podprawianymi we Francyi nauczycielami obsadzane być mogły.

Podług Gwiazdy, uczynił Oyciec Ś. bardzo usilne prośłożenia rządowi Niderlandzkiemu. Wszyscy xięża — dodaie tenże dziennik — wymówili się od przyjęcia posad nauczycielskich przy Kollegium filozoficznem.

Kardynał - Arcybiskup Tuluzy wydał list pasterski, zalecający utworzonā i tam propagandę. *) Nowy ten instytut zdaie się mieć szczególniey za cel; nawracanie protestantow z pośledniejszey klasy.

Za kilka dni spodziewany tu iest Sir Walter Scott, i stanie u Xiążęcia Tarentu (Marszałek Macdonald, który pochodzi ze Szkocyi).

Konstytucyonista donosi z Lizbony dnia 14. z. m., iż Królowa mieszka znowu w starym zamku w Quelus, ponieważ w Ramalhao nanowo nieostrożni zaczęli kłować kabały, i że nikt, bez pokazania straży zamkowej ważnych paszportow, nie ma przystępu w Quelus.

Dziennik Paryski donosi z Hamburga: Hospodar Multański odebrawszy wiadomość, iż N. Cesarz Rossyiskiy przybyć ma do granicy, prosił Porty o rozkazy względem zachowania się miiącego z iego strony ceremoniału.

*) „Bractwo rozkrzewiania wiary.“

Z Nauplion nadeszła wiadomość, iż Kolo-kotroni podpisał wiadomy manifest, lecz że później protestował się przeciw niemu i oświadczył, iż był oszukany. Petro-Bei i nawet Konturiotis, odmówili swego podpisu, i ostatni miał robić głośne wyrzuty Maurokordatowi.

„Jeżeli można zawierzyć osobom, mienią-cym się być dobrze obeznanymi z położeniem rzeczy, tedy Anglia i Francya starają się iak naybardziéy w téy chwili, ażeby nakłonić Hiszpanią do uznania niepodległości dawnych iéy osad zamorskich. Rzecz ta, iak sobie łatwo wystawić można, połączona iest z wielkimi trudnościami, któreby zaledwo można przewy-ciężyć, gdyby i potrzeba w postaci agenta nie wchodziła do układów. Pomiedzy pytaniami, których rozwiązanie ten sobie zadaie, co rów-nie za iawnym iak za ukrytym wypadków bie-giem postępuie, znajduie się wiele, na które nie zaraz przynajmniey odpowiedzié można: Czyliż Anglia i Francya iednomyślnie działa-ią? Czy inne mocarstwa należą do układów, albo sprzeciwiają się temu? Czy mają hiszpańskie osady potaiemnych Agentów, którzy z swéy strony śladem układów postępuią? Czy wszy-stkie osady wspólnie działają, albo każda dla siebie? Czy ta okoliczność iest iednym z przed-miotów, któremi się kongres Posłów wszy-stkich niegdys hiszpańsko-amerykańskich osad w Panama zatrudniać będzie? Jak dalece przy-miue Ministeryum hiszpańskie, Król hiszpań-ski, plany i przedstawienia proponujących mocarstw? Nayłatwieyby może było, zgad-nąć zasady warunków, podług których ostatnie wiodą układy, gdy iuż nawet przez pu-bliczne dzienniki tu i w Londynie zasłona cokolwiek odsunięta została. Chęć pewnie Hiszpanii zaręczyć posiadłość Kuby i Porto-Ryko. Wiadomo iest, że Anglia iuż dawniéy ofiarowała to Hiszpanii; lecz większéy wagi iest wiadomość, która cotylko gruchnęła po-miedzy większą publicznością: iż Zjednoczo-ne Stany przedstawiały niedawno Francyi, ażeby wspólnie z niemi, bez wnieśzania się do tego Anglii, i nieządając nic więcéy od Hiszpanii, tę rękoymią przyięta, co iednakże Francya wręcz odrzuciła. Drugim warun-kiem iest bez wątpienia mniey więcéy znaczna

summa pieniędzy, którąby osady kraiovi ma-cierzyńskiemu zapłaciły, a przyczém Anglia i Francya téby miały korzyść, iżby mogły być zaspokoione w swoich do Hiszpanii preten-syach. Trudno przewidzieć, czyli plan ten, o którego zasadowych mówiliśmy właśnie warunkach, uda się, i czyli Hiszpania pod temiż warunkami zechce się poiednać, i uznać niepodległość osad. Wpływ innych mocarstw do tych stósunków, nie iest ieszcze dość iasnym, a niechęc Hiszpanii w uznaniu niepod-ległości osad tak iest wielka, że nawet za Kor-tezów przewyzięć iéy nie było można. Tymczasem wyznać także należy, iż Francya, sądząc z kroków, które iuż względem St. Domingo uczyniła, i które względem Meksyku przedsięwzięć miała, nie może dłużéy za-niedbwać swiego ku osadom zbliżenia się, iezeli handlowi i przemysłowi swoiemu, któ-ry codziennie bardziéy kwitnie i rozszerza się, nie chce szkodzić, a przeto pośrednio swie źródła posiłkowe ścieśniać. Niebezpieczeń-stwo utraty tego naylepszego przyjaciela i sprzymierzeńca, niemniey wzmagając się coraz bardziéy niepomyślny stan wewnątrz kraju, zdołają może i pod względem stósun-ków Hiszpanii i iéy osad skojarzyć coś tako-wego, czemuby przed niedawnym ieszcze czasem nikt nie był dał wiary, podobnie iak-keśmy w tych czasach nie iedno widzieli, o czém się przed kilku ieszcze tygodniami nikomu ani zamarzyło.“

Piiany woźnica, na którego wołano na uli-cy, ażeby ostrożnie iechał i nieuszkodził dzie-ci, niezważał na to i odpowiedział: iż cały Pa-ryż roziedzie; jakoż przeiechał małe dzie-wczątko, które na mieyscu bez duszy zostało. Skazany za to został na 4miesięczne więzie-nie, 50 Franków kary i 150 Franków wynagro-dzenia dla nieszczęśliwych rodziców. — Na tém samém posiedzeniu żebrak, który niepra-wnie nosił wstęgę legii honorowéy, osądzo-ny został na 6miesięczne więzienie.

Dnia 27. z. m. osobliwsza scena przywabiła mnóstwo ludzi na most Pont-neuf. Człowiek ieden, chciał wrzucić w wodę psa swiego, którego miał za wściekłego, i w zapale swoim utrudziwszy się zbytecznie, wpadł razem z psem w rzekę. W oka-mgnieniu zniknęł

oba, i wszystko rzuciło się, ratować człowieka. Lecz iakże się zdziwili wszyscy, uyrzawszy psa ogromnego nad wodą, trzymającego i ciągnącego ku brzegowi pana swego, który pływać nieumiał. Obudwoch szypry wyratowali.

Potrzebną liczbę piławek dla szpitalów tu-tejszych w roku 1826 obrachowano na 300,000 sztuk.

N i d e r l a n d y.

Z Brukselli dnia 4. Października.

Generał Bertrand, znany z doświadczeń wojennych, a szczególnię z przywiązania swego do osoby Napoleona, zakłada na przedmieściu Madelaine pod Lille fabrykę przedzenia. Ten nadzwyczajnie wielki budynek kosztować ma 1,200,000 Franków.

Po zniesieniu małego seminarium w St. Nicolas i Kollegium w Alost, naywiększa część rodziców posłała znajdujące się tam swe dzieci do St. Acheul w Pikardyi, do instytutu „Ojców wiary.“

A u s t r y a.

Z Wiednia dnia 5. Października.

Gazeta Preszburgska z dnia 23. Września udzielaąc mowy, którą N. Pan miał w dniu 18. t. m. z tronu do zgromadzonych Stanów królestwa Węgierskiego, dodać: „Wrażenie, które sprawiła na zgromadzeniu mowa N. Pana ze znaną otwartością miana, było zachwycające. Stuchacze poruszeni, ronili lzy radości i Monarcha w ciągu Swęj mowy kilka razy przestawał z powodu odgłosów radości zaledwie się uspokoić mogących. Pewnie, że chwila ta była najsławniejszą w wielkim zawodzie życia naszego uwielbianego Króla i wryta została ognistemi charakterami w sercu każdego, kto miał szczęście być obecny. N. Cesarzowa Jęj Mość wraz z Arcy-Xięciem Następcą tronu Ferdynandem, Arcy-Xięzętami: Karolem, Antonim, Ludwikiem, Ferdynandem i Maxymilianem, tudzież z Arcy-Xiężniczkami: Zofią i Maryą Dorotą i wielu dostojnymi osobami przypatrywała się téj uroczystości z galeryi sali. Dostojne te Osoby poruszone widocznie tak podczas mowy N. Pana, iak i wśród szczyrch dowodów po-

wszechnęj miłości i uszanowania przez zgromadzenie okazywane, stawiaią nowy dowód dobroci serca Monarchy, który przez to wznosił sobie niezgasły pomnik w piersiach każdego Węgrzyna.“

Oto są Król. propozycye udzielone Stanom Węgierskim na posiedzeniu z dnia 18. Września: „Imieniem Jego Ces. Król. Apostolskięj Mości, naszego nayłaskawszego Pana oznajmia się ninieyszém dostojnemu Arcy-Xięciu (Palatynowi Węgierskiemu) iakoteż Nayprzewielebniejszym, Przewielebnym, Wysoce Szanownym, Wysoce dostojnym i Jaśniewielmożnym, dalej Jaśniewielmożnym Znakomitym i Urodzonym, niemnię Mądrym i Rozumnym Stanom Królestwa Węgierskiego i z tymże połączonych krajów, którzy osobicie lub iako Deputowani swoich mocodawców, zebrali się na Seym terażniejszy przez N. Pana łaskawie zwołany. Z listów król. łaskawie Seym zwołujących (Litterae Regales) przekonały się Stany, że N. Cesarz Jegomości przeięty gorliwą i niezmordowaną pieczołowitością około dobra Swoięgo nayukochańszego Królestwa Węgierskiego niniejszy Seym raczył nayłaskawię zwołać, i przełożyć, aby początek onego naznaczony został uroczystą koronacją Jego ukochanęj Mażonki, Nayjaśniewszęj Cesarzowęj Karoliny Augusty, na Królową Węgierską, za pomocą świętęj Korony Państwa, niewątpiąc bynajmnię, że Stany ten nowy dowód łaski Królewskięj ku Narodowi Węgierskiemu przyjmą z uszanowaniem i uległością iako dzieci ku oycu. Że zaś troskliwości oycowskięj N. Pana jest zamiarem, aby, po ukończeniu tego uroczystego aktu owe przedmioty, które do pomysłności i większego szczęścia Królestwa Węgierskiego i z niem połączonych krajów, przyłożyć się mogą, na tym Seymie wzięte były pod rozważę; zaś Stanom zupełnie nie-tayno, że wszystkie owe przedmioty, które według czasu i innych zmieniających się okoliczności do wspomnionego celu i do osiągnięcia większego udoskonalenia różnyh gałęzi wewnętrznego zarządu mogą się przyczynić, stósownie do 67. artykułu uchwały Seymu z roku 1790., 1791. przez Deputacye Państwa na ten koniec wyznaczone (Deputationes

Regnicolares) zostały wypracowane; właściwą zatem będzie w tym względzie rzeczą, aby prace te na Seymie rozpoznane, i podług uchwały Seymu w publiczne ustawy zamienione były. Zład zależeć będzie od mądrych narad Stanów, przełożyć przyzwocie N. Panu ważności przedmiotów odpowiadający sposób, iak te prace na Seymie mają być rozpoznawane. Dalej, gdy N. Pan na Seymie w roku 1811. i 1812. dostatecznie Stanom wyłożył powody, z których Monarcha będące w obiegu bankocetle na piątą część zredukować i też rewersami wykupującymi zastąpić rozkazał, i oraz łaskawie zalecił, istniejące między prywatnymi związki i stosunki pieniężne podług pewny normy prawidła ułożyć, zaś przy mającym być zaprowadzonem ustawie żadna zgoda nie mogła być osiągnięta, zatem N. Pan, nie chcąc dopuścić, aby stosunki prywatnych w większe popadły zamieszanie, spowodowany został z urzędu swojego król. ogłosić w roku 1812. uprzednie rozporządzenie, któreby się do pieniędzy w obiegu będących stosowało. Zewnętrzne okoliczności zagrażające od owego czasu, ostatecznym upadkiem pomysłu, takiego były rodzaju, iż gdyby natychmiast nie był nadzwyczajny środek przedsięwzięty, ani nieprzyjaciel byłby z granic Monarchii odparty, ni wydarte prowincye znówu zdobyte, ni też Królestwu Węgierskiemu przez N. Pana odzyskane części mogły być być powrócone. Znacznem pomnożeniem do osiągnięcia tego zamiaru utworzonych rewersów antycypacyjnych, osiągnięto wprawdzie pożądaný cel, atoli powstały dla skarbu król. trudne okoliczności, iakby liczba onych znówu zmniejszona a tak szkody z pomnożenia masy tychże w obiegu będących z rewersami wykupna do teyże klasy należącymi pieniędzmi, dla całej Monarchii i dla Królestwa Węgierskiego pochodzące, iak dalece zamóznosc skarbu publicznego dozwalała, usunięte być mogły. Po niezmiernych ofiarach król. skarbu, zwrócił N. Pan uwagę rozporządzić to, coby posłużyć mogło do utrzymania wartości rewersów antycypacyjnych i wykupna, przeciwko szkodliwemu wahaniu się, czego obszernie dowodzą naywyższe król. restrykta ogłoszone w latach 1816. i 1817. także

w Królestwie Węgierskim i jego postronnych kraich. Przez ciągle wykonywanie tym końcem użytych środków, zapobieżono dalszemu zmniejszaniu się wartości rewersów wykupna i umarzania, przez zawieranie ugód na inonetę konwencyiną oddalono wszelkie niebezpieczeństwo dla majątku prywatnego, i tak zabezpieczona obieg pieniędzy przeciw szkodliwemu wahaniu się. W tym stanie, rzecz sama wymagała, aby, ponieważ znaczna ieszcze liczba rewersów wykupna i antycypacyi znajduje się w obiegu, prawna ostrożność względnie stosunków prywatnych w xiędze ustaw była umieszczoną. Dla tego rozkazał N. Pan wezwać Stany, by usuwając troskliwie wszystko, coby spoczywającemu już na trwalszemy podstawie kredytowy Państwa szkodzić, lub odmienionemu trybowi działań finansów uszczerbek przynieść mogło, przełożyły ustawę zarówno wierzcycieli iak i dłużników, sprawiedliwości słusznosc na względnie mającą, przez którąby umysły poddanych uspokoiłone, i ci od wszelkich niebezpieczeństw swego majątku zapewnieni byli.“ I to jest to, co N. Pan Stanom łaskawie przełożyć za rzecz stósowną osądził. Zresztą N. Pan zostaje Stanom ze swoją C. K. łaską uprzeymie i ciągle życzliwy. Przez Jego Ces. Król. Apostolską Mość. W Preszburgu dnia 15. Września 1825.

Ignacy Markus m. p.

Państwo Ottomańskie.

Z nad granicy Tureckiey dnia 27. Września.

Podług listów z Korfu dnja 10. Września, chciano tam mieć wiadomosc, iż powstanie Greków w Kandyi znacznie postępuje; miało tam wylądować 2500 greckich wyspiarzów z bronią i amunicją dla powstańców.

Z Stambułu donoszą pod dniem 10. Września: Zapewniają wprawdzie, że Ibrahim Basza opuścił Tripolicę i cofnął się do Navarino, gdzie czeka na posiłki, spodziewane od Kapudana Baszy, lecz pogłoska ta zdaie się niebyć godną wiary. — Reszyc Basza, pomimo swych strat stoi przed Messolongą, a oblężenie nie jest zdjęte. Zresztą niema tu nic nowego.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy dnia 9. Października.

Wczoraj w nowym gmachu na dziedzińcu pałacu Kazimierowskiego po lewéj stronie od wejścia z Krakowskiego Przedmieścia, otworzono sale, w których są umieszczone płody pięknych kunsztów, na tegoroczną publiczną wystawę przeznaczonych. Widzów już wczoraj znajdowało się bardzo wiele.

Pismo peryodyczne *Didaskulja*, *Gazeta Frankforcka*, *Powszechna teatralna gazeta* i *Irys*, wychodzące w Niemczech, po kilkakroć w ciągu bieżącego roku chwaliły talent P. Felixa Horeckiego, licząc go między najs doskonalszych tegoczesnych Wirtuozów na gitarze. — Pan Horecki był kancelistą w Izbie obrachunkowéj w Warszawie; w roku 1818 udał się do Wiednia, gdzie wydoskonalił swój talent grania na gitarze, oraz kompozycji; przez rok bawił w Frankforcie nad Menem i był często wzywany do różnych dworów Xiążąt niemieckich; dawał oraz koncerty w różnych miejscach. Teraz wyjeżdża do Paryża, a później uda się do Londynu.

We Włoszech od niejakiego czasu afisze są coraz bardziej obszerniejsze, gdyż umieszczane są w nich wszelkie szczegóły widowiska scenicznego z rozmaitemi wychwalaniami tak dzieła w ogóle, iak każdéj sceny w szczególach, oraz dekoracji, ubiorów, maszyneryi etc., lecz afisze Londyńskie są jeszcze obszerniejsze; przysłano do Warszawy afisz koncertu JPni Szymanowskiego, danego w Londynie; ten afisz jest długi na 3 łokcie, czytać go można zdaleka, gdyż niektóre litery mają 4 cale wysokości. Kosztowało iego wydrukowanie 50 dukatów!

Rozmaite Wiadomości.

Poznań dnia 14. Października.

Mały Krogulski da się jeszcze raz słyszeć, w przyszły poniedziałek. Dogodzi się zapewne tém bardziej życzeniom wielu, iż

ten ostatni iego koncert połączone będzie z reprezentacją ze strony towarzystwa dramatycznego JPana Couriol. Młody artysta grać będzie pierwsze allegro równie pięknego iak trudnego koncertu Riessa (Cis mol), Potpourri Kurpińskiego (na żądanie wielu osób) i na zakończenie zanóci piosnecką pożegnawczą. — Ta uposażona rozmaitością zabawa wieczorna zaspokoi zapewne zupełnie Szanowną, i iak się spodziewać należy, liczną Publiczność. — Mazurek i anglez kompozycy małego Krogulskiego, wyszedł w litografii Pana Simona, gdzie także ma wyjść wkrótce litografowany iego wizerunek.

NN. Królestwo Sascy powrócili z swego latowego mieszkania Pillnic do stolicy Drezna, a Xięstwo Cambridge z Anglii do Hannoveru.

Dziennik Brukselski *Wyrocznia* chce nanow wiedzieć, iż francuzcy Ministrowie przełożą Izdom projekt prawa przeciw wolności druku.

Sejm Węgierski uchwalił bezpłatne nadanie indygenatu królestwa Węgierskiego Xiążęciu Metternichowi i Posłowi Bawarskiemu przy dworze Wiedeńskim, tudzież zwyczajny podarunek koronacyiny dla Cesarzowéj, 50,000 dukatów, które stan rycerski wziął na siebie złożyć.

Oyciec S. zupełnie wyzdrowiał. Z aresztowanych niedawno w Rzymie osób, zostało już wiele puszczonych na wolność.

W Petersburgu mówią o podróży W. Xiążęcia Michała z Małżonką do Warszawy.

OBWIESZCZENIE.

Jako kupiec Moryc Kuczynski i iego żona Jette z Eliasonow, sprowadziwszy się tu z Wrocławia, wspólność majątku i dobroku w tutejszój prowincyi pomiędzy małżonkami exystującą, w układzie sądowym na dniu 2. Sierpnia r. b. w tutejszym Sądzie Ziemiańskim spisany, wyłączyli, podać się niniejszém publicznie do wiadomości.

Poznań dnia 15. Września 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

(Dodatek.)

(Z dnia 15. Października 1825.)

Doniesienie teatralne i koncertowe.

W poniedziałek, dnia 17. Października, na żądanie wielu osób: Ostatni koncert siedmioletniego Józefa Krogulskiego: 1) Uwertura; 2) Wielki koncert Riessa, - grany na fortepianie przez małego koncertistę; 3) Arya tenorowa, z opery: „festyn w dębinie“ Abła, śpiewana przez Pana Hoppe; 4) na żądanie bardzo wielu osób: Ulubione Potpourri K. Kurpińskiego, dedykowane małemu Krogulskiemu i przez tegoż wykonane; 5) kwartet głosowy przez czterech mężczyzn; 6) Wiersz: „Mężowie w lesie“ Holtaia, deklamowany przez Pana Heittmüller; 7) na zakończenie: „zanóci mały Krogulski piosnkę na pożegnanie, i towarzysząc sobie do nię na fortepianie. — To wszystko poprzedzi: *Listy loteryjne*, komedya w 2ch aktach Klæhra.

Poznań dnia 14. Października 1825.

Couriol.

D Z I E Ł A
Franciszka Karpińskiego
WIERSZEM I PROZĄ.

NOWE I ZUPEŁNE WYDANIE.

(Z Popiersiem Autora.)

W 4 Tomach, stronie 1521 in 12. oprawne.

Dzieła ulubionego powszechnie rymopisacza Franciszka Karpińskiego w czterech tomach, wyszły już teraz z druku, i w podobnym kształcie jak pisma Krasickiego w 10 tomach w cenie prenumeracyinę 6 Tal. 16 dgr. tudzież Kochanowskiego w 2 tomach również w cenie prenumeracyinę 1 Tal. 8 dgr.; tak i powyższe na pięknym papierze, wyraźnym drukiem i dokładną poprawnością zalecające się, do zbioru wydanych klasyków przyłączone być mogą. Dzieła te Karpińskiego kosztują w cenie prenumeracyinę

2 Tal. 16 dgr. która to cena na krótki jeszcze czas przedłużoną będzie, gdyż późnię wszystkie tego zbioru dzieła w cenie swęjey wyższonę będą. Dla przysłużenia się Duchowieństwu, starał się Przedsiębiorca drugi tom Karpińskiego zawierający Psalmy Dawida osobno wydać, i takowe na pięknym szwajcarsko-welinowym papierze in 8vo wyszły już z druku, i nabyte być mogą za cenę 1 Tal. 8 dgr. oprawne.

Dzięk tych można dostać w księgarni J. A. Münka w Poznaniu w rynku Nr. 85. iako też w jego księgarni w Bydgoszczy w rynku Nr. 81.

Doniesienie o śmierci.

Ozaszły w dniu 12tym m. b. o godzinie 8. wieczornę, w wieku blisko 71 lat, śmierci tu-teyszego obywatela i kupca Pana Krystyana Bogumila Graetz, donosi niniejszém Pozostała familia.

W wyznaczonym na Wtorek d. 18. Października r. b. terminie przed południem w Biorze Nadpocztantui, przedanyu będzie stary półkryty w trójkę zaprzężny wóz pocztowy nawięcey ofiarującemu, na który chęć kupna mający zapraszają się.

Poznań dnia 10. Października 1825.

Król. Naczelny Pocztamt.

OBWIESZCZENIE.

Folwark wieczysto-dzierzawny Radzewo pod Kornikiem ma być odtąd na lat trzy aż do S. Jana 1828. w terminie na ten koniec w

dnui 29. Października r. b. o godz. 9. przed deputow. Kons. Sądu Ziem. Kaulfufs w naszym Zamku Sądowym wyznaczonym wydzierzawiony, na który ochotę dzierzawy mających z tém oznajmieniem wzywamy, że każdy licytujący kaucyą 50 Tal. deputowanemu złożyć ma.

Poznań dnia 22. Września 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Do likwidacji wszelkich pretensyi do kaucyi słuźbowey byłego tu zmarłego Eksekutora Sądu Pokoju Tomasza Pislewskiego, wyznaczylimy termin na

dzień 17. Grudnia r. b.

zraoa o godzinie 9. przed Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Rūdenburg w Izbie Instrukcyney Sądu naszego, na który wszelkich wierzycieli niewiadomych pod tém zagrożeniem zapozrywamy, iż w razie niestawienia się z pretensyami swemi do téżże kaucyi mianemi, oddaleni i iedynie do pozostałości byłego Eksekutora Pislewskiego przekazani byđz mają.

Poznań dnia 4. Sierpnia 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Gdy na terminie wyznaczonym do sprzedaży dóbr Roźnowa z przyległościami w powiecie Obornickim, departamencie Poznańskim położonych, sądownie na 86,335 tal. otaxowanych, składających się z wsi i folwarków Roźnowa, Marszewice i Zaganki żaden chęć kupna mający nie zgłosił się, przeto nowy termin zawity na

dzień 28. Stycznia 1826,

przed Konsyliarzem Sądu Ziemiańskiego Kaulfus w izbie instrukcyney Sądu naszego wyznaczony został.

Ochotę kupna mających wzywamy, aby się na terminie tym osobiście, lub przez prawnie dozwolonych pełnomocników zgłosili i licyta swe podali, poczem naywięcący daiący, gdy prawna iakowa nie zaydzie przeszkoda, przysądzenia spodziewać się może.

Taxa i warunki w registraturze przeyrzane być mogą.

Poznań dnia 9. Września 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 19. m. b. o 11. godzinie przed południem, w Nowym młynie pod Poznaniem owiec sztuk 250 i żyta wiertelci 80 w drodze aukcyi sprzedane być mają.

Poznań dnia 11. Października 1825.

Referendaryusz Sądu Ziemiańskiego,
E l s n e r.

OBWIESZCZENIE.

Szymon Mendel Urbach, kupiec tuteyszy, i Blume z rodziców Salkind Wolf Lachs, kontraktem przedślubnym na dniu 26. Maia r. b. przed Notaryuszem zawartym, a w dniu 19. Sierpnia r. b., i 12. m. b. przed nami ogłoszonym, wspólność majątku i dorobku wyłączyli.

Krotoszyn dnia 17. Września 1825.

Xiążęcia Thurn i Taxis Sąd Xięstwa.

Właściciele akcyi w roku 1817. przez tuteyszę Lożę wolnomularską wystawionych, przy dzisieyszém losowaniu wyszłych, iako to:

Nr. 9. 20. 63. 84. 85. 86. 105. 207. 221.
223. 233. 235. 242. 243. 250. 254. 255.
341. 356. 507. litt. a.,

upraszają się, aby przypadające na nie summy w przeciągu 3ch miesięcy u mnie odebrać raczyli, gdyż inaczej takowe na inny cel obrócone zostaną.

Poznań dnia 5. Października 1825.

Kalkowski,
na górze zamkowy Nr. 284.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 10. Października 1825.	Papierami	Gotowizną
Obligci długi państwa . . .	90 $\frac{1}{2}$ pCt.	89 $\frac{1}{2}$ pCt.
Premie obligów długi państwa	200 =	—
Obligci bankowe aż do włącznie lit. H.	—	92 $\frac{3}{4}$ =
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	90 =	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne niegdyś polskiego udziału	88 $\frac{3}{8}$ =	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	95 $\frac{1}{2}$ =	95 =
Wschodnio-Pruskie	92 $\frac{1}{4}$ =	—
Szląskie	—	104 $\frac{3}{4}$ =

Poznań dnia 14. Października 1825.

Kurs obligów m. Poznania,
Papierami. Gotowizną. Od stz. 92 — 92 — 4